

**HUSITSKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA**
Univerzita Karlova

Posudek vedoucí bakalářské práce

Název práce: Role výchovy v překonávání osamělosti

Autor práce: Ivana Moravčíková

Obor studia: Sociální pedagogika

Posudek vypracovala: PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Datum: 20. 5. 2019

Formální hodnocení:

Formálního úroveň práce je velmi dobrá. Autorka předkládá velmi dobře strukturovanou bakalářskou práci, gramatická a stylistická úroveň práce je dobrá. Autorka užila přiměřenou odbornou literaturu v rozsahu přiměřeném danému vědeckému pojednání.

Obsahové hodnocení:

Cílem předkládané práce je ukázat, jak jednotliví představitelé dialogického personalismu vnímají vztahovost lidské bytosti a jakou souvislost má tento aspekt lidské přirozenosti s osamělostí. Dále pak, jaká východiska pro situaci osamělosti vybraní autoři (M. Buber, G. Marcel, E. Lévinas, K. Vrána) nacházejí (srov. s. 4, 7). Nutno podotknout, že autorka píše v Úvodu o „křesťanském“ personalismu, ale sama je si dále vědoma, že polovina autorů, které si vybrala, jsou židovští myslitelé, kteří nekonvertovali ke křesťanství.

Práce je členěna do čtyř kapitol, přičemž v první se představuje myšlení Martina Bubera a jeho pojetí vztahovosti, vztahu učitel-žák, osamělosti jako přirozeného i k možné plodnosti vedoucího fenoménu. Druhá kapitola popisuje myšlenkový

svět Gabriela Marcela a ve vztahu k tématu práce pak zejména jeho pojem odcizení a analýzu tohoto pojmu, který s osamělostí leckdy souvisí. Autorka zdůrazňuje, jak u Gabriela Marcela tvořivost a láska jsou cestou, jak být plně osobou, zralým člověkem. Třetí kapitola je věnována myšlení Emmanuela Lévinase a jeho pojetí vztahovosti, konkrétněji také vztahu učitel-žák, osamělosti jako z existence člověka vyplývajícího aspektu lidství. Lévinasovi je osamělost také mužností, hrdostí a suverenitou (s. 27). Také zde je odkazováno ke vztahu lásky a plodnosti jako překračujícímu osamělost. Ve čtvrté kapitole jsou nabídnuty některé příspěvky k tématu od českého filosofa Karla Vrány. Zde je též explicitně vyjádřeno, jak vnímání osamělosti je projevem vnímání vlastní omezenosti, ohraničenosti, konečnosti, které je nezbytné na duchovní cestě člověka k pochopení vlastní osoby jako člověka stvořeného k tomu, aby byl imago dei, obraz Boha, nikoli soběstačným bohem.

Závěr:

Práce svědčí o dlouhé přípravě i kvalitním výběru tématu vzhledem k osobním otázkám autorky a k reflexi velmi podstatného fenoménu osamělosti, se kterým se vychovatel (sociální pedagog) setkává ve své praxi velmi často. Autorka splnila vytčený cíl práce.

Práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení dle průběhu obhajoby: výborně – velmi dobře.

Otázky k obhajobě:

1. Pokuste se najít podobnosti a rozdíly u vybraných autorů ve vnímání osamělosti jako lidského fenoménu.
2. Jaký pohled na osamělost z hlediska sociálního pedagoga vnímáte za nejvíc inspirativní?

V Praze dne 20. května 2019

Zuzana Svobodová